

[Forsvarsministeren.]
 man jo se, hvor langt Ministeriet kunde komme i Retning af at fastholde i alt Fald en betydelig Del af de midlertidige Besparelser, som blev gennemført i sidste Rigsdagssamling. Efter at have gennemlæst Lovforslaget og hørt min Motivering kan hver især jo anstille sine Betragtninger over, hvor meget der er fastholdt af de foreløbige Besparelser fra 1926—27.

Den første Tanke, jeg havde, da jeg sammen med de Raadgivere, jeg har i de militære Ministerier, gik i Gang med dette Arbejde, var, at man kunde nøjes med visse Ændringsforslag til Lovene af 1922, men jeg blev hurtigt klar over, at det kunde ikke lade sig gøre, vi maatte udarbejde et helt nyt Forslag. Jeg er nemlig saa gammel Rigsdagsmand, at jeg ved, at kommer man med ikke saa ganske faa Ændringer til en Lov, er det et ualmindelig besværligt Arbejde for Rigsdagsmændene, fordi de skal have den gamle Lov ved Siden af Ændringerne, og det hele bliver næsten et fuldstændigt Virvar for dem. Jeg mente da at maatte følge det Princip, at naar der er Tale om et større Antal Ændringer, er det det rigtigste at indføje Ændringerne i Loven og optrykke hele Loven med Ændringerne. Det er det, der er sket med Hensyn til det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting i Dag.

Vi har hidtil haft en Lov for Hæren og en Lov for Søværnet, men nu samles det hele i eet Lovforslag: Forslag til Lov om Rigets Forsvar, og dette finder jeg er ret betydningsfuldt. Lovforslaget deles saa i 3 Afdelinger: Hæren, Flaaden og Luftvaabenet. I de første Paragraffer angives Forsvarets Hovedopgave og særlige Opgaver, og her er der naturligvis ingen væsentlig Forskel fra det, der staar i Lovene af 1922.

Naar man giver sig til at læse Lovforslaget, vil man hurtigt opdage en lille Ændring, som jeg først vil gøre opmærksom paa — undertiden maa man jo ogsaa nævne de smaa Ændringer —, og det er den, at „Krigsministeriet“ er ændret til „Hærministeriet“. Jeg mener, at denne Betegnelse er mere naturlig, og det viser sig da ogsaa, at man hverken i Norge, Sverige eller Finland kender Navnet „Krigsministeriet“. Jeg synes, at „Hærministeriet“ er en bedre Betegnelse end den, vi har i Øjeblikket.

Dernæst sker der en Ændring med Hensyn til Generalstaben. I Øjeblikket er Generalstaben en mere selvstændig Institution, direkte under Krigsministeriet. Der foreslaas nu den betydelige Ændring,

at Topografisk Afdeling udskilles fra Generalstaben — under Fremsættelsen af et andet Lovforslag kommer jeg til nærmere at omtale Topografisk Afdeling. Jeg har derefter ment, det vilde være rigtigt, at Generalstaben gaar ind som et Led under Generalkommandoen. Dermed skal ikke være sagt, at Ministeriet ikke kan være i direkte Forbindelse dermed saaledes som hidindtil, men der sker altsaa den Ændring af Forholdet, at Generalstaben gaar ind under Generalkommandoen.

Med Hensyn til Hærens Inddeling foreslaas der en Del Ændringer. For det første foreslaas der en mindre Indskrænkning af Rammerne. Af Fodfolket indkaldes der efter Forslaget 4 000 Mand, medens der indkaldes 4 400 efter Hærloven af 1922. Til Garden, som jo ogsaa er Fodfolk, indkaldes der 50 Mand mere, nemlig 490 i Stedet for 440 nu. Tager vi altsaa Fodfolket og Garden under eet, indkaldes der 350 Mand Fodfolk mindre.

Fodfolket inddeles i 2 Divisioner i Stedet for som nu 3, og hver Division kommer til at bestaa af 4 ensartede Regimenter, saaledes at vi altsaa faar 2 Divisioner med 8 ensartede Regimenter, der hvert bestaar af 4 Batailloner og 1 Skytskompagni. Jeg vil antage, at i alt Fald paa dette Punkt vil Lovforslaget faa Tilslutning fra en Række sagkyndige indenfor Hæren, thi den Ordning, som her bygges op, er bedre end Ordningen efter Hærloven af 1922; da havde vi jo de 3-Batailloners Regimenter: 8 Linieregimenter à 3 Batailloner og 3 Reserveregimenter à 3 Batailloner, og desuden Gardens 2 Batailloner.

Nu foreslaas der altsaa 8 ensartede Regimenter, og jeg tror, at den Opbygning, der her foreslaas, er betydelig bedre end den, der bestaar efter Hærloven af 1922. Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, fordi der er mange, der svæver i betydelig Vildfarelse paa dette Punkt, at der ved hvert Regiment skal være et Skytskompagni. Men det er ikke Meningen, at dette Skytskompagni skal have Rekylgeværer, det, der her er Tale om, er ganske særlige Fodfolksvaaben, saasom Minekastere og smaa Kanoner, medens Rekylgeværene skal fordeles paa samtlige Afdelinger. Jeg tror nok, man her har svævet i en Vildfarelse, thi det er netop Meningen i saa stor Udstrækning, som det overhovedet er muligt, at gaa over til at bevæbne Fodfolket med Rekylgeværer; det er i alt Fald Meningen, at hvert Kompagni skal have 20 Rekylgeværer. Man vil altsaa forstaa, at det foreliggende Hærlovsforslag betyder ikke saa ganske lidt i Retning af en god Bevæbning for Fodfolket.